

Sygn. akt IV U 263/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lutego 2012 r. (Nr (...))

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala ubezpieczonej A. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 marca 2012 roku do dnia 28 lutego 2014 roku.

Sygn. akt IV U 263/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lutego 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 01.02.2012r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy, w związku z tym powołując się na art. 57 ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 17. 12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227) odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona A. K., która wносиła o jej zmianę, twierdząc, że jej stan zdrowia nie uległ poprawie, w dalszym ciągu pozostaje pod opieką Poradni Zdrowia Psychicznego w M., a ponadto leczy się na nadciśnienie tętnicze i nadczynność tarczycy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Ubezpieczona A. K. urodzona (...) była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1997r., zaś ostatnie prawo do tego świadczenia zostało jej przyznane do 29 lutego 2012r. Ubezpieczona w dniu 1.12.2011r. złożyła wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o ustalenie renty na dalszy okres.

W toku postępowania orzeczniczego Komisja Lekarska ZUS stwierdziła u niej: chorobę afektywną dwubiegunową – stan wyrównany, przeżyta operacje wola tarczycy i nadciśnienie tętnicze.

W ocenie komisji lekarskiej stopień natężenia tych schorzeń nie powoduje u niej niezdolności do pracy (k. 105 a.l). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 28.01.2012r. , na mocy której odmówiono ubezpieczonej prawa do renty na dalszy okres. (k. 249 a.r).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatry, psychologa i endokrynologa. Opiniujący wspólnie psychiatra i psycholog po przebadaniu wnioskodawczyni i po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską z dotychczasowego leczenia, rozpoznali u niej chorobę afektywną dwubiegunową obecnie w remisji F 31 (k. 7,9,10,11 a.s).

Zdaniem biegłych na obecnym etapie choroba stwierdzona u wnioskodawczyni ma łagodny przebieg, dobrze funkcjonuje w rodzinie. Według biegłych obecny stan nie powoduje niezdolności do pracy. Z kolei biegły endokrynolog rozpoznał u A. K. pooperacyjną niedoczynność tarczycy w okresie eutyreozy i ten stan nie powoduje u niej niezdolności do pracy (k. 20 a.s).

Ubezpieczona A. K. złożyła pismo procesowe, w którym nie zgadzała się z opinią biegłego psychiatry i psychologa (k. 25 – 28 a.s). Na poparcie swojego stanowiska załączyła zaświadczenie lekarskie od lekarza medycyny pracy, iż utraciła zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy.

Sąd Okręgowy w toku dalszych czynności dopuścił dowód z zeznań świadka W. B. na okoliczność przebiegu choroby (k.36v) i zobowiązał biegłych psychiatrę i psychologa do wydania opinii uzupełniającej. Do wydania tej opinii posłużyło również zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza psychiatrę, która leczyła ubezpieczoną.

W opinii uzupełniającej biegłe zmieniły swoją ocenę w kwestii zdolności do pracy ubezpieczonej i stwierdziły, że jest ona częściowo niezdolna do pracy od 1.03.2012r. do 28.02.2013r. (k. 39 a.s).

W dalszym etapie postępowania zgłoszone zostały pisemne zastrzeżenia do opinii uzupełniających biegłych ze strony organu rentowego. Sąd Okręgowy zobowiązał biegłe psychiatrę i psychologa do ustosunkowania się do zarzutów zgłoszonych przez stronę pozwaną (k. 57 a.s). Biegłe częściowo zgodziły się z sugestią organu rentowego, jednakże nie zajęły zdecydowanego stanowiska.

Na dalszym etapie postępowania zostały złożone kolejne dokumenty lekarskie : karta informacyjna z leczenia szpitalnego (k. 71 a.s).

W kolejnej opinii uzupełniającej dotychczasowe biegłe psychiatra i psycholog po zapoznaniu się z dokumentacją podtrzymały swoją ocenę o częściowej niezdolności ubezpieczonej do pracy, z tym , że wskazały dłuższy okres niezdolności do pracy- do dnia 28.02.2014r. Zdaniem biegłych nowe dokumenty wskazują na występowanie A. K. faz depresyjnych i hipomaniakalnych. Przebieg choroby jest umiarkowanie ciężki.

Pozwany organ rentowy po raz kolejny złożył zastrzeżenia do opinii uzupełniającej argumentując, iż złożone nowe dokumenty lekarskie nie dają podstawy do stwierdzenia, że pogorszenie stanu zdrowia nastąpiło 1.03.2012r. i w związku z tym zgłoszony został nowy wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii nowych biegłych. Na rozprawie Sąd oddalił ten wniosek dowodowy.

W ocenie Sądu Okręgowego dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry i psychologa jest dowodem obiektywnym i miarodajnym. Wydając opinie biegłe dysponowały dokumentacją lekarską od początku leczenia ubezpieczonej w zakresie schorzeń psychiatrycznych, zaś w trakcie postępowania, sukcesywnie przedstawiane były nowe dokumenty

medyczne, w tym karta leczenia szpitalnego. W szczególności ostatnie złożone dokumenty dały podstawę biegłym do wydania stanowczej opinii w przebiegu choroby jak i stopnia jej nasilenia. Wprawdzie pozwany organ rentowy kwestionował ocenę biegłych, jednakże zdaniem Sądu stawiane zarzuty miały charakter ogólnikowy. Podkreślić należy, iż schorzenie psychiatryczne istniało nieprzerwanie od 1997r. i było podstawą do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy wnioskodawczyni przez te wszystkie lata. Kolejny wniosek o przyznania prawa do renty na dalszy okres powinien być oceniany w kontekście ciągłości schorzeń psychiatrycznych. Sąd podzielił argumentację biegłych, iż nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia ubezpieczonej po 29.02.2012r. Schorzenie w postaci choroby afektywnej dwubiegunowej istnieje od wielu lat, mimo stosowanego leczenia, nie uzyskano długotrwałej poprawy. Choroba ta ma przebieg cykliczny, jak podkreśliły to w ostatniej opinii biegłe, tj. cechuje się fazami depresyjnymi i hipomaniakalnymi. Dlatego też w ocenie Sądu Okręgowego biorąc pod uwagę fakt, że ubezpieczona w przeszłości pracowała jako pracownik umysłowy w pełni uprawnione jest uznanie, iż ona w dalszym ciągu przejściowo, okresowo niezdolna do pracy, w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS.

W związku z tym Sąd uznał, iż zaistniała przesłanka do zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do 28.02.2014r.

Powyższe rozstrzygnięto na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc .